

Tosafot Bava Kamma 28a

(א"י דבין) אמאי זה וזה פאה.

דבשלמא אותו שנטלו הוא
פאה הואיל דנטלו מדעתו אלא אותו
שהניח סתמא דמילתא היה בדעתו
שאם יעלו מלכד אחר שיחזור ויזכה זה:

"Chevruta" commentary

בתוספות מבואר שבעל הבית הניח

מלכתחילה את הפאה הראשונה על דעת שאם
העניים ירצו פאה אחרת, הוא יחזור ויזכה בפאה
הראשונה לעצמו. והחידוש הוא, שלמרות
שלבסוף העניים לא זכו בפאה, וחזר וזכה בה,
נפטר מהמעשר.

בתוספתא [פאה ב ה] איתא: "בעל הבית

שנתן פאה לעניים, אמרו לו תן לנו מצד זה, ונתן
להם, זה וזה הרי זה פאה".

לדעת התוספות, הגמרא כאן מדברת באותו
מקרה של התוספתא, דהיינו בנתן להם בעל
הבית את הפאה הנוספת מדעתו.

ולכאורה צריך ביאור, אם לבסוף לא זכו
העניים בפאה, וחזרה לידי בעל הבית, הרי
איגלאי מילתא שמעיקרא לא חל עליה דין פאה,
ומדוע היא פטורה מן המעשר? וכן הקשה
תוספות תלמיד רבינו תם והניח בקושיה.